anime

BÚJJ, BÚJJ, SZELLEM! - ANGOL KIADÁS

azaz amikor a szinkronszínészeknek elgurul a gyógyszere

Írta: A. Kristóf

Bevezető

Ez a cikk bemutató vagy elemzés helyett egy rövid történetet, anekdotát fog elmondani a valószínűleg sokak által ismert Bújj, bújj, szellem! című animéről. Ezt azért gondolom, mert az anime összes része elkészült magyar szinkronnal, és az Animax 2005-ben le is adta, de ne rohanjunk ennyire előre, ugyanis ebben a cikkben nem a magyar, hanem az angol szinkronról szeretnék beszélni.

Ebből az animéből gyakran láttam jeleneteket kivágva az interneten, ahol a felirat, mondjuk azt, hogy vicces volt, de inkább profán, rasszista vagy épp csak ironikus. Az internet világában ez nem újdonság, ami viszont meglepett az az, hogy ez nem valami „fan art", hanem az eredeti angol szinkron! Bizony, én is szó nélkül maradtam, ezért is kerestem rá, miután pedig meggyőződtem róla, hogy ez valóban így van, eldöntöttem, hogy írok róla néhány gondolatot, megosztom veletek is ezt a ha nem is csodás, de mindenképp meglepő hírt.

Az anime Japánban

Az eredeti japán történet nem különbözik semmiben sem a jól ismert és gyakran elpufogtatott szellemes történetektől. Apa és két gyereke hazaköltözik a nagyvárosból miután elvesztették az édesanyát a családból. A gyerekek új iskolába járnak, ahol senkit se ismernek. Majd egyik éjszaka különös dolgot találnak az öreg háza padlásán, és útját veszi a sok, klisés és közhelyes történet, melyeket az ilyen animék kapcsán mindenki ismert, aki látott már legalább két darabot belőlük. Ennek megfelelően Japánban az anime meghozta nézettség terén a várt sikereket, a remélt profit meglett, és mindenki boldogan élt, ameddig az ADV Films észak-amerikai cég úgy nem döntött, hogy ők is megpróbálnak behúzni egy könnyű és biztos profitot a sorozatból. Érdemes észben tartani, hogy ez még a 2000-es évek elején volt, amikor az Egyesült Államokban az anime ipar még kisebb mértékben volt kiépülve. Talán ennek is köszönhető, hogy az első részek nem igazán vonzották a televízió képernyői elé az embereket, vagy úgy egyáltalán nem.

Mit tesz a sikeres üzletember, amikor látja, hogy megvette az összes részt, de az első epizódokat még véletlenül is csak kevesen nézték meg, a tapasztalat pedig az, hogy az eleje után mindig esik a nézettség? Nos, erre a kérdésre nem tudom a választ, azt viszont igen, hogy az ADV Films mit csinált. Úgy döntöttek, hogy improvizálnak. Azaz azt mondták a szinkronstábnak, hogy ne kövessék tovább az eredeti művet, hanem változtassanak rajta, ahol csak akarnak, abból az egy célból, hogy minél feltűnőbb/polgárpukkasztóbb legyen, megmentve így valamennyit a befektetésből. Mi lett az eredmény? Az, amit a címben is írtam, túlzás nélkül elgurult a szinkronstáb gyógyszere.

Mi is született ebből a helyzetből?

Az eredmény többé-kevésbé az lett, amit elvárhatunk, a szinkronstáb próbált megszólítani minden csoportot, akik az észak-amerikai kontinensen élnek.

„Az eredmény többé-kevésbé az lett, amit elvárhatunk, a szinkronstáb próbált megszólítani minden csoportot, akik az észak-amerikai kontinensen élnek."

Mennyit fizetett a Verizon vajon?

Vasárnapi elfoglaltságnak látszik?

Ez elég durva lett.

Hogy?

Így tehát a mindennapi profánságok mellett születtek megjegyzések a szexuális orientációról, vallási hovatartozásról, faji vagy etnikai kisebbségekről, és a mindenkit érintő politikai megjegyzések sem maradhattak el.

Így tehát volt ott minden, amit csak akartak a szinkronszínészek. A fordítást vezető igazgató szerint, aki épp bejött dolgozni aznap, az „alkotott", a többiek pedig a már felépített alapra építettek rá. Az egész kicsit hasonlít a South Parkra, de csak abban az értelemben, hogy sok benne a trágár szöveg.

Néhány gondolat és saját vélemény

Ami engem leginkább meglepett az az, hogy ebből az egészből nem lett bírósági ügy. Mármint a fordítók, néha bele-bele másznak egy műbe, amikor fordítanak, de itt gyakorlatilag teljesen más dolgot hoztak létre a fordítás után, mint az eredeti.

Ettől eltekintve én élveztem az angol verziót, jobban, mint a magyart. Igen, ide lehet dobni a köveket. Őszintén ez a helyzet. Szép dolog, amit csináltak? Nem. Etikus? Ne viccelődjünk, ilyesmiről már rég nem beszélnek az Egyesült Államokban. Örülnék neki, ha az én művemmel ezt tennék? Nem, elég határozottan fel lennék háborodva, és mégis, személy szerint úgy gondolom, hogy habár semmi joga nem volt az ADV Filmsnek, hogy ilyesmit tegyen, a nap végén valami egyedit alkotott.

Ezt két okból gondolom így, először is nem tudok róla, hogy valamelyik stúdió megtett volna még egy ilyen húzást (de ha igen, valószínűleg az ADV Films az elsők között van). Másodsorban biztos vagyok benne, hogy a Bújj, bújj, szellem! angol verziója sokkal kedveltebb és ismertebb Japánon kívül, mint az eredeti mű. Egy teljesen klisés és közhelyekkel teli animéből sikerült egy polgárpukkasztó és az akkori egyesült államokbeli nézőkhöz szóló művet kreálniuk. Ugyanezt kellene tenni más hasonló animékkel is? Határozottan nem! Először jó vicc volt, de utána ugyanazzá a klisés dologgá válna, amit hivatott feljavítani.

Összefoglalva tehát, amit az ADV Films tett, egy elítélendő és mindenképp rossz példa, azonban szerintem a végeredmény jobb lett, mint az eredeti. Én személy szerint szemet hunyok a disznóság fölött, amit műveltek, és jót nevetek a munkájukon. (Ez természetesen nem jelenti azt, hogy más is így kell, gondolja.)

Oké.

Szexuális orientáció.

„Egy teljesen klisés és közhelyekkel teli animéből sikerült egy polgárpukkasztó és az akkori egyesült államokbeli nézőkhöz szóló művet kreálniuk."

Szóval demokraták voltak a szinkronosok

Japán cím: Gakkou no Kaidan
Angol cím: School Ghost Stories
Magyar cím: Bújj, Bújj, Szellem!
Hossz: 19 epizód
Premier: 2000 ősz
Studió: Studio Pierrot
Forrás: original
Műfaj: horror, rejtély, természetfeletti

Források:
Gakkou no Kaidan wikipedia
Bújj Bújj Szellem wikipedia